

Súd: Okresný súd Senica
Spisová značka: 3Csp/78/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2617204094
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 04. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Monika Bellová
ECLI: ECLI:SK:OSSE:2021:2617204094.8

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Senica sudkyňou JUDr. Monikou Bellovou v právnej veci žalobkyne: M. E., nar. XX.XX.XXXX, bytom G. XXX, XXX XX H., právne zastúpená: PROSMAN a PAVLOVIČ advokátska kancelária, s.r.o., IČO 36 865 281, so sídlom Hlavná 31, 917 01 Trnava, proti žalovanému: PROFÍ CREDIT Slovakia, s.r.o., IČO 35 792 752, so sídlom Pribinova 25, 824 96 Bratislava, právne zastúpený: Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., IČO 47 233 516, so sídlom Kubániho 16, 811 04 Bratislava, o zaplatenie 1.088,53 € s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Žalovaný je povinný zaplatiť žalobkyni sumu 1.088,53 €, s 5% ročným úrokom z omeškania od 11.4.2017 do zaplatenia, a to do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Žalovaný je povinný zaplatiť žalobkyni náhradu trov konania v plnom rozsahu, o ich výške bude rozhodnuté samostatným uznesením.

odôvodnenie:

1. Dňa 22.05.2017 bola tunajšiemu súdu doručená žaloba, ktorou sa žalobkyňa domáhala, aby súd zaviazal žalovaného na zaplatenie 1.088,53 € s prísl. z titulu bezdôvodného obohatenia. Žalobu odôvodnila tým, že žalobkyňa so žalovaným dňa 26.09.2013 uzavreli Zmluvu o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXX (ďalej ako „Zmluva“), v ktorej si dohodli výšku úveru 1.500,- €, úrok 70,01 %, RPMN 69,03 % (v údajoch o požadovanom úvere je uvedená hodnota RPMN vo výške 70,01%), výšku mesačnej splátky v sume 80,37 €, počet splátok 42, celkovú čiastku splatnú spotrebiteľom v sume 3.375,54 €, poskytnutú čiastku revolvingu v sume 790,84 €, úrok 76,21% p.a., celkovú čiastku revolvingu splatnú spotrebiteľom v sume 1.928,88 €. Do zmluvy bola inkorporovaná Dohoda o poskytnutí služby, predmetom ktorej bol záväzok žalovaného poskytnúť žalobkyni na jej žiadosť odklad splátok a záväzok žalobkyne zaplatiť za poskytnutie tejto služby odplatu vo výške 215,75 € v prípade úveru, resp. vo výške 112,08 € v prípade revolvingu. Odplata za poskytnutie služieb sa stala splatnou dňa, kedy bol žalobkyni poskytnutý úver. Žalovaný reálne poskytol žalobkyni peňažné plnenie vo výške sumy 1.284,25 €. Žalobkyňa splácala dohodnutú sumu mesačne 80,37 € a mimoriadnou splátkou vo výške 1.569,08 € dňa 25.08.2014 zaplatila celkovo sumu vo výške 2.372,78 €, pozostávajúcu z istiny vo výške 1.284,25 € a zmluvných úrokov a poplatkov vo výške 1.088,53 €. V uzavretej zmluve absentovali: úroková sadzba z dôvodu neprimeranosti výšky úrokovej sadzby, RPMN z dôvodu jeho nesprávneho určenia, rozdelenie splátok na istinu, úrok a iné poplatky, údaj o termíne konečnej splatnosti, adresa veriteľa na podanie reklamácie a sťažnosti. Vzhľadom na uvedené nedostatky považuje žalobkyňa poskytnutý spotrebiteľský úver za bezúročný a bez poplatkov. Taktiež poukázala na neprimeranosť výšky úrokovej sadzby, ktorá je v rozpore s dobrými mravmi. Namietala aj neplatnosť dojednania o revolvingu, dohody o poskytovaní služieb, zanedbanie informačnej povinnosti žalovaného. Nakoľko žalobkyňa na základe Zmluvy zaplatila žalovanému celkovo sumu 2.372,78 EUR, hoci jej bol poskytnutý úver (istina) len vo výške 1.284,25

€, žalovaný sa bezdôvodne obohatil o sumu 1.088,53 €. Žalovaný napriek výzve žalobkyne odmietol získané bezdôvodné obohatenie do 10.4.2017 vydať.

2. Žalovaný proti vydanému platobnému rozkazu podal odpor, v ktorom so žalobou nesúhlasil a vzniesol námietku premlčania z dôvodu uplynutia subjektívnej ako aj objektívnej premlčacej lehoty. Poprel tvrdenia žalobkyne, že išlo o úmysel žalovaného sa bezdôvodne obohatiť. Žalobkyňa toto tvrdenie nepodložila dôkazmi ani iným spôsobom nepreukázala. Plynutie premlčacej doby v 10-ročnej lehote z pohľadu úmyslu musí byť predmetom náležitého a riadneho dokazovania, a nie svojvoľného názoru jedného z účastníkov konania, založeného na iných skutkových okolnostiach. Uviedol, že judikatúra ohľadom plynutia subjektívnej premlčacej doby práva na vydanie bezdôvodného obohatenia uvádza, že oprávnený sa dozvie o vzniku bezdôvodného obohatenia a o tom, kto sa na jeho úkor obohatil vtedy, keď skutočne preukázateľne zistí skutkové okolnosti, na základe ktorých môže podať žalobu o vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia, t.j. keď nadobudne vedomosť o rozsahu bezdôvodného obohatenia a o osobe obohatenia a to bez ohľadu na to, že sa o týchto skutočnostiach mohol dozvedieť aj skôr. Žalovaný ďalej vo svojom vyjadrení reagoval na skutočnosti uvádzané žalobkyňou týkajúce sa nepriateľných podmienok uzavretých zmlúv, doložil Štandardné európske informácie o spotrebiteľských úveroch, uzavretie úverovej zmluvy oprel o ustanovenie Obchodného zákonníka, k výške odplaty poukázal na ustanovenie § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka a súhrnné informácie o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch veriteľmi za 2. kvartál 2013. Žalovaný poprel, že by zmluva o revolvingovom úvere neobsahovala náležitosti vyžadované § 9 ods. 2 písm. f) a k) zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch. Zmluva údaj o termíne konečnej splatnosti úveru obsahuje, nakoľko údaj o dni splatnosti poslednej splátky vyplýva zo splátkového kalendára a aj z Oznámenia veriteľa o schválení úveru dlžníkovi, zmluva tiež obsahuje výšku splátky, termín jej splatnosti, ako aj počet splátok. Žalovaný poprel pravdivosť záverov žalobkyne o nezahrnutí adresy veriteľa na podávanie sťažností a reklamácií do zmluvy o revolvingovom úvere, táto náležitosť je obsiahnutá v čl. 12 ods. 1 Zmluvných dojednaní, ktoré nepredstavujú samostatný dokument oddelený od Zmluvy, ale jej technickú časť. V súvislosti s revolvingom poukázal na špecifický mechanizmus pre výpočet RPMN podľa prílohy č. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch.

3. Žalobkyňa nesúhlasila so vznesenou námietkou premlčania a uviedla, že žalobkyňa plnila na základe bezúročnej a bezpoplatkovej Zmluvy. Objektívna premlčacia doba začala plynúť dňom prijatia bezdôvodného obohatenia žalovaným, teda odo dňa 25.08.2014, kedy žalobkyňa plnila nad rámec reálne poskytnutej istiny. Žalovaný sa od tohto dňa prijímaním plnenia od žalobkyne bezdôvodne obohatil o sumu 1.088,53 EUR. Subjektívna premlčacia doba začala plynúť odo dňa, kedy právny zástupca informoval žalobkyňu o tom, že Zmluva nie je v súlade s právnou úpravou, t.j. odo dňa 19.04.2017, kedy právny zástupca prevzal zastúpenie žalobkyne. Súčasne uviedol, že žalovaný prijímal bezdôvodné obohatenie úmyselne, a preto začala od prijatia bezdôvodného obohatenia na strane žalovaného plynúť dokonca 10-ročná premlčacia doba. Toto tvrdenie odôvodnil tým, že žalovaný dlhodobo, aj napriek viacerým súdnym rozhodnutiam vydaným v neprospech žalovaného, zámerne neuvádza správne údaje o RPMN do zmlúv o spotrebiteľskom úvere, uzatvára zmluvy, v ktorých sú inkorporované doložky o práve jednostrannej zmeny zmluvných podmienok zo strany žalovaného prostredníctvom tzv. Oznámenia veriteľa o schválení úveru. Naďalej zotrvala na tvrdeniach uvedených v žalobe, žalovaný v odpore neuviedol žiadne právne relevantné skutočnosti, ktorými by tvrdenie žalobkyne o nesprávnom uvedení hodnoty RPMN vyvrátil, tiež zotrvala na tom, že zmluva neobsahuje termín konečnej splatnosti, nakoľko ustanovenie § 9 ods. 2 písm. f) zákona o spotrebiteľských úveroch vyžaduje presnú dátumovú špecifikáciu konečnej splatnosti úveru. Výšku úrokovej sadzby úveru 70% žalobkyňa naďalej považovala za absolútne neplatné dojednanie pre rozpor s dobrými mravmi. Poukázala tiež na rozhodovaciu činnosť súdov ohľadom potreby konkrétneho rozpisu splátky na splátku istiny, úrokov a iných poplatkov. V písomnom vyjadrení nesúhlasila s tvrdením žalovaného pri absencii údajov v zmluve o adrese veriteľa na podávanie sťažností a reklamácií, ktorý poukázal na údajné splnenie zákonnej povinnosti prostredníctvom čl. 12 ods. 1 nepodpísaných Zmluvných dojednaní. Podľa rozhodnutia Krajského súdu Košice 6Cdo/396/2014 je vylúčené, aby sa všeobecné zmluvné podmienky bez ďalšieho stali súčasťou zmluvy, pokiaľ sa zmluvné strany dohodnú na tom, že sa pre daný zmluvný vzťah budú aplikovať dojednania obsiahnuté vo VOP, tieto sa nemôžu bez ich podpísania zmluvnými stranami stať súčasťou zmluvy.

4. V priebehu konania strany sporu predložili niekoľko vzájomných vyjadrení k predmetu konania, v ktorých odkazovali na rozhodnutia slovenských súdov.

5. Súd vykonal dokazovanie písomnými podaniami žalobkyne a žalovaného, výsluchom právneho zástupcu žalobkyne, Zmluvou o revolvingovom úvere zo dňa 26.09.2013, prehľadom splátok a úhrad, predžalobnou písomnou komunikáciou medzi stranami sporu, ako i ostatným obsahom spisu a zistil tento stav vecí:

6. Žalobkyňa, ako dlžník, uzatvorila dňa 26.09.2013 so žalovaným, ako veriteľom, Zmluvu, na základe ktorej žalovaný poskytol žalobkyňi úver vo výške istiny 1.500,- € s úrokovou sadzbou 70,01 % ročne, pričom sa žalobkyňa zaviazala žalovanému zaplatiť celkovú sumu 3.375,54 €, v 42. mesačných splátkach vo výške 80,37 €. Súčasťou Zmluvy bola aj dohoda o poskytnutí služby, predmetom ktorej bol záväzok žalovaného poskytnúť žalobkyňi na jej žiadosť odklad splátok a záväzok žalobkyne zaplatiť za poskytnutie tejto služby odplatu vo výške 215,75 €. Veriteľ vyplatil dlžníkovi sumu 1.284,25 €. Žalobkyňa na základe uzatvorených zmlúv plnila veriteľovi v dohodnutých splátkach, pričom úver predčasne splatila mimoriadnou splátkou vo výške 1.569,08 € dňa 25.08.2014. Žalovanému zaplatila celkovo sumu 2.372,78 €, pozostávajúcu z istiny vo výške 1.284,25 € a zmluvných úrokov a poplatkov vo výške 1.088,53 EUR. Žalobkyňa uzavrela so žalovaným v rokoch 2013 a 2014 niekoľko zmlúv o spotrebiteľskom úvere. Dňa 19.04.2017 žalobkyňa splnomocnila svojho právneho zástupcu, aby ju zastupoval v celom rozsahu vo všetkých veciach týkajúcich sa, okrem iných zmlúv, aj Zmluvy o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 26.09.2013. Právny zástupca dňa 24.03.2017 oboznámil žalovaného, že žalobkyňa poskytnutý úver považuje za bezúročný a bez poplatkov a vyzval ho na vrátenie preplatku, ktorý má charakter bezdôvodného obohatenia. Žalovaný s názorom žalobkyne nesúhlasil, a preto táto podala na súd žalobu o vydanie bezdôvodného obohatenia.

7. V písomných podaniach žalovaný vznesenú námietku premlčania odôvodnil tým, že medzi okamihom predčasného splatenia úveru a momentom podania žaloby je nutné žalobkyňou uplatnený nárok považovať v celom rozsahu za premlčaný z dôvodu uplynutia premlčacej lehoty. Uviedol, že judikatúra ohľadom plynutia subjektívnej premlčacej doby práva na vydanie bezdôvodného obohatenia uvádza, že oprávnený sa dozvie o vzniku bezdôvodného obohatenia a o tom, kto sa na jeho úkor obohatil vtedy, keď skutočne preukázateľne zistí skutkové okolnosti, na základe ktorých môže podať žalobu o vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia, t.j. keď nadobudne vedomosť o rozsahu bezdôvodného obohatenia a o osobe obohatenia a to bez ohľadu na to, že sa o týchto skutočnostiach mohol dozvedieť aj skôr. To, kedy sa oprávnený dozvedel (dospel k záveru), ako takýto jeho nárok, vyplývajúci z týchto skutkových okolností, možno právne kvalifikovať, nie je pri posudzovaní okamihu začatia plynutia subjektívnej premlčacej doby vôbec relevantné. Žalobkyňa sa o týchto skutočnostiach mohla najneskôr dozvedieť okamihom úplného splnenia si svojho záväzku žalovanému, t.j. predčasným splatením úveru dňa 26.08.2014. Žalovaný súčasne poukázal na skutočnosť, že so žalobkyňou uzavreli niekoľko úverových zmlúv, žalobkyňa mala viacročné vedomosti a skúsenosti s produktmi žalovaného a zmluvy uzatvorila dobrovoľne.

8. Žalobkyňa nesúhlasila so vznesenou námietkou premlčania a uviedla, že subjektívna premlčacia doba začala žalobkyňi plynúť až od okamihu, keď sa táto dozvedela, že splnila záväzok zo Zmluvy, o ktorej nevedela, že je v rozpore so zákonom. Túto vedomosť žalobkyňa získala až v momente, keď jej právny zástupca posúdil podklady týkajúce sa žalobkyne, prevzal jej právne zastúpenie a informoval žalobkyňu, že žalovaný sa na jej úkor bezdôvodne obohatil. Žalobkyňa splnomocnila právneho zástupcu dňa 19.04.2017, a preto subjektívna premlčacia lehota žalobkyne stále plynie. V súvislosti so začiatkom plynutia premlčacej doby poukázala na rozhodnutia NS ČR sp.zn. 25Cdo/968/1999, Okresného súdu Dunajská Streda sp.zn. 16C/4/2017 alebo Krajského súdu v Nitre sp.zn. 25Co/1019/2015, v zmysle ktorých súdy zhodne vykladali začiatok premlčacej doby, ktorá začína momentom, kedy sa ten na koho účet prišlo k bezdôvodnému obohateniu, dozvedel o bezdôvodnom obohatení. Keďže žalobkyňa plnila nad rozsah istiny v auguste 2014 a žaloba bola podaná v máji 2017, aj v prípade, ak by žalobkyňa nadobudol vedomosť o bezdôvodnom obohatení už v auguste 2014 k premlčaniu by neprišlo. Vzhľadom na všeobecné špecifikovanie námietky premlčania žalovaným žalobkyňa preukázala na rozsudok NS SR sp.zn. 4Cdo/5/98, podľa ktorého na námietku premlčania súd prihliadne len vtedy, ak sa dlžník premlčania zjavne dovoľá; nestačí len všeobecné vyjadrenie dlžníka k časovému aspektu uplatneného nároku. Všeobecné vyjadrenia ohľadom premlčacej doby, či ohľadom iných okolností sú pre účinné uplatnenie námietky premlčania nepostačujúce.“, a preto v zmysle uvedeného mala za to, že na všeobecnú námietku žalovaného nemožno prihliadať.

9. Súd vo veci rozhodol dňa 27.6.2018 a žalobu zamietol. Rozsudok odôvodnil tým, že právo na vydanie bezdôvodného obohatenia je právom majetkovým, a preto sa premlčuje podľa ustanovenia § 100 ods. 1. Právo na vydanie získaného bezdôvodného obohatenia sa teda môže premlčať tak v subjektívnej dobe (§ 107 ods. 1), ako aj v objektívnej dobe (§ 107 ods. 2). Ak sa povinný subjekt premlčania dovoľá, nemožno oprávnenému právo na vydanie získaného bezdôvodného obohatenia priznať, ak márne uplynula aspoň jedna z uvedených lehôt. Začiatok plynutia premlčacích dôb je určený okamihom, keď došlo k získaniu bezdôvodného obohatenia. Všeobecne možno povedať, že ide o okamih splnenia všetkých predpokladov občianskoprávnej zodpovednosti za bezdôvodné obohatenie. Aby bolo možné hovoriť o premlčaní práva, musí toto právo najskôr vzniknúť. Subjektívna premlčacia doba nemôže začať plynúť skôr, než objektívne premlčacie doby. O tom, že došlo k získaniu bezdôvodného obohatenia a kto ho získal, sa totiž oprávnený nemôže dozvedieť skôr, než bezdôvodné obohatenie vôbec vzniklo. Preto ani subjektívna lehota nemôže začať plynúť skôr, než vznikne právo na vydanie bezdôvodného obohatenia, ktorého sa týka. O tom, že došlo k získaniu bezdôvodného obohatenia a kto ho získal, sa oprávnený dozvie vtedy, keď pozná skutkové okolnosti, z ktorých možno usudzovať na získanie bezdôvodného obohatenia na jeho úkor, a to aspoň v takej výške (objektívne vyčíslenej v peniazoch), že právo na jeho vydanie možno dôvodne uplatniť na súde. Aj v tomto prípade rozhoduje skutočná, a nie predpokladaná znalosť okolností uvedených v ustanovení § 107 ods. 1. Bezdôvodné obohatenie získané z absolútne neplatného právneho úkonu vzniká od samého vzniku právneho úkonu. Objektívna premlčacia doba začne teda plynúť už od vzniku takéhoto právneho úkonu. Subjektívna premlčacia doba začne plynúť odvtedy, keď sa oprávnený dozvie, že bolo získané bezdôvodné obohatenie a kto ho získal. Tieto okolnosti sa oprávnený obvykle dozvie už v čase vzniku absolútne neplatného právneho úkonu, ale môže sa o nich dozvedieť aj neskôr, napríklad keď konal v duševnej poruche, ktorá ho robila na príslušný právny úkon neschopným (§ 38 ods. 2). Súd pri rozhodovaní vychádzal zo skutočností, že žalobkyňa so žalovaným uzavrela niekoľko úverových zmlúv, pričom žalobkyňa vystupovala ako spotrebiteľ a svoje povinnosti si plnila a záväzky zaplatila. Počas existencie týchto zmluvných záväzkov žalobkyňa získala dostatok vedomostí a skúsenosti o obsahu svojich záväzkov. Bola si vedomá skutočností, že ak mu žalovaný ako veriteľ poskytne finančné prostriedky, tak mu ich ako dlžník bude musieť vrátiť aj s dohodnutým úrokom a odmenou. U spotrebiteľa síce právna prax pripúšťa isté „zjemnenie“ výkladu znalosti právnych predpisov, ale to neznamená, že každá právna situácia, ktorá by mohla byť na ujmu spotrebiteľa, sa má vykladať v jeho prospech. Zákon poskytuje spotrebiteľovi širokú ochranu jeho práv, ale nezbavuje ho zodpovednosti a povinností zo zmluvných vzťahov v celom rozsahu. Žalobkyňa zmluvy uzatvárala opakovane, plnila z týchto zmlúv a bola si vedomá ich obsahu. Súd je preto toho názoru, že žalobkyňa ako dlžník mala vedomosť nielen o svojich právnych úkonoch a ich právnych následkoch, ale aj o svojom práve uplatniť si vydanie bezdôvodného obohatenia z (absolútne) neplatného právneho úkonu u žalovaného. Skutočnosť, že jej právny zástupca predmetnú Zmluvu právne posúdil až s odstupom času nič nemení na tom, že 2-ročná subjektívna premlčacia doba začala žalobkyni plynúť najneskôr v okamihu, keď predčasne splatila žalovanému úver, t.j. 25.08.2014. V tento deň sa najneskôr dozvedela, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jej úkor obohatil. Subjektívna premlčacia lehota žalobkyni uplynula dňa 25.08.2016. Nakoľko žalobu podala na súd až 22.05.2017, žalovaným vznesená námietka premlčania je preto dôvodná, a súd žalobu zamietol.

10. Na odvolanie žalobkyne bol Krajským súdom Trnava rozsudok súdu prvého stupňa zrušený a vec mu bola vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Povinnosťou súdu prvej inštancie bolo na základe vykonaného dokazovania posúdiť uplatnený nárok žalobkyne (vrátane uvedenia konkrétnej skutkovej podstaty bezdôvodného obohatenia ako i to, z čoho tak bolo vyvodené), pričom pre posúdenie plynutia subjektívnej premlčacej doby bude potrebné ustáliť časový okamih nadobudnutia skutočnej (nie predpokladanej) vedomosti žalobkyne o tom, že došlo na jej úkor k získaniu bezdôvodného obohatenia a kto ho získal.

11. Súd doplnil dokazovanie písomnými vyjadreniami strán, oznámením žalovaného z 28.8.2014 o uhradení všetkých záväzkov zo zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXX, dokladmi o zrážkach zo mzdy žalobkyne.

12. Žalobkyňa vo svojom písomnom vyjadrení nesúhlasila s právnym názorom žalovaného, ako aj Okresného súdu Senica ohľadom uplynutia 2-ročnej subjektívnej premlčacej lehoty dňa 25.8.2016 z toho dôvodu, že začiatok plynutia subjektívnej premlčacej lehoty je viazaný na skutočnú vedomosť oprávneného o tom, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a o osobe, ktorá sa na jeho úkor obohatila - teda o objektívnej znalosti podstatných skutkových okolností. Slová „keď sa oprávnený dozvie“ je

preto treba vykladať v tom zmysle, že oprávnená osoba musí nadobudnúť vedomosť o skutočnostiach uvedených v ustanovení § 107 ods. 1 Občianskeho zákonníka, nie je možné len predpokladať, že by to mohla vedieť, resp. by sa to mohla dozvedieť alebo že sa to mala dozvedieť. Z početnej judikatúry jednoznačne vyplýva záver podporujúci tvrdenie žalobcu, že okamih začatia plynutia subjektívnej premlčacej lehoty nemožno viazať na moment zaplatenia úveru zo strany dlžníka, ale na skutočnú vedomosť oprávnenej strany, t.j. nie je postačujúca ani predpokladaná vedomosť ani skutočnosť, že sa oprávnený subjekt mohol skutočne dozvedieť o obohatení už skôr. Poukázala na rozhodnutia Ústavného súdu SR sp.zn. III. ÚS 412/2013 a Najvyššieho súdu SR sp.zn. 5 M Cdo 17/2009. Napokon ani žalobkyňa, ani jej právny zástupca v skutočnosti nemohli pred právoplatným skončením súdneho sporu vedieť, že išlo o bezdôvodné obohatenie na strane žalovaného - keďže toto závisí len na skutočnosti, či zmluva spĺňa alebo nespĺňa zákonné požiadavky a či sa uplatní alebo neuplatní fikcia bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru. Vzhľadom na to je možné konštatovať, že žalobkyňa sa mohla dozvedieť o bezdôvodnom obohatení v čase najskôr momentom, kedy si vypočula právny názor jej právneho zástupcu, najneskôr na základe rozhodnutia súdu v rámci ktorého by súd konštatoval, že zmluva o úvere nespĺňa zákonom stanovené náležitosti. Na základe uvedeného mala žalobkyňa za to, že žaloba bola podaná včas, deň, kedy sa žalobkyňa v postavení spotrebiteľa dozvedela o bezdôvodnom obohatení je 19.4.2017, kedy po konzultácii došlo aj k prevzatíu právneho zastúpenia a udeleniu plnomocenstva na zastupovanie v konaní. Žaloba bola nepochybne podaná pred uplynutím dvojročnej subjektívnej premlčacej lehoty, ako aj trojročnej objektívnej premlčacej lehoty, ktorá začala plynúť dňa 25.8.2014, teda od momentu predčasného splatenia úveru. V ďalšom vyjadrení uviedla, že žalobkyňa si svoje záväzky voči žalovanému plnila nielen priamymi platobnými úhradami, ale aj pravidelnými zrážkami z jej mzdy ako zamestnanca. Žalovaný zároveň vystavil žalobkyni potvrdenie o úhrade všetkých svojich záväzkov zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXXXX, v konaní žalovaný nerozporoval žalobkyňou tvrdenú výšku reálne poskytnutého plnenia, ktorú prijal od žalobkyne.

13. Žalovaný poprel tvrdenia žalobkyne, že sa mohla dozvedieť o bezdôvodnom obohatení v čase najskôr momentom, keď si vypočula právny názor jej právneho zástupcu a najneskôr na základe rozhodnutia súdu v rámci ktorého by súd konštatoval, že zmluva o úvere nespĺňa zákonom stanovené náležitosti. Subjektívna premlčacia doba je viazaná na to, že „poškodený“ subjekt má k dispozícii skutkové okolnosti, z ktorých odvodzuje svoje údajné nároky na vydanie bezdôvodného obohatenia. Toto ustanovenie nemožno zamieňať s okamihom, kedy sa spotrebiteľ dozvedel o údajnom nároku od svojho právneho zástupcu, v takom prípade by okamih začatia plynutia subjektívnej premlčacej lehoty stratil zmysel z dôvodu nemožnosti jeho pevného stanovenia.

14. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy (ďalej len ako „ZoSÚ“), spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

15. Podľa § 9 ods. 1, 2 ZoSÚ, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

Zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

a) druh spotrebiteľského úveru,

b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavieraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,

c) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,

d) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,

e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,

f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,

g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,

- h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,
- i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,
- j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,
- k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,
- l) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- m) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny,
- n) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť,
- o) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- p) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,
- q) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,
- r) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,
- s) informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia,
- t) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16,
- u) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- v) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- w) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu,
- x) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 23,
- y) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrtrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrtrok.

16. Podľa § 11 ods. 1 písm. b/ ZsOÚ, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y).

17. Podľa § 52 ods. 1, 3, 4 Občianskeho zákonníka (ďalej ako „OZ“) v znení účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

18. Podľa § 3 ods. 1 OZ, výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

19. Podľa § 39 OZ, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

20. Podľa § 451 ods. 1, 2 OZ, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať. Bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

21. Podľa § 100 ods. 1 OZ, právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

22. Podľa § 107 ods. 1, 2, 3 OZ, právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil. Najneskôr sa právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia premlčí za tri roky, a ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie, za desať rokov odo dňa, keď k nemu došlo. Ak sú účastníci neplatnej alebo zrušenej zmluvy povinní navzájom si vrátiť všetko, čo podľa nej dostali, prihliadne súd na námietku premlčania len vtedy, ak by aj druhý účastník mohol premlčanie namietat.

23. Z vykonaného ako aj doplneného dokazovania a zisteného skutkového stavu vyvodil súd ten právny záver, že žaloba bola podaná dôvodne. Medzi žalobkyňou a žalovaným došlo k platnému uzatvoreniu zmluvy o úvere, ktorý svojím charakterom spĺňa podmienky spotrebiteľského úveru v zmysle zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch. Táto zmluva je aj zmluvou spotrebiteľskou v zmysle príslušných ustanovení Občianskeho zákonníka, nakoľko žalovaný konal v rámci predmetu svojej obchodnej, resp. inej podnikateľskej činnosti ako dodávateľ v zmysle § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka (poskytovanie pôžičiek a úverov nebankovým spôsobom z vlastných zdrojov je ako predmet podnikania uvedený vo výpise z obchodného registra žalovaného), pričom žalobkyňa mala v zmysle § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka postavenie spotrebiteľa, nakoľko pri uzatváraní a plnení predmetnej zmluvy nekonala v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti (vystupovala ako dlžník) a z uvedeného dôvodu je na daný vzťah potrebné aplikovať všetky ustanovenia týkajúce sa ochrany spotrebiteľa. Zo zmluvy o poskytnutí revolvingového úveru /ako aj zo skutočností uvedených v žalobe/ vyplýva, že dohodnutá výška úveru medzi stranami bola 1.500,- € pričom žalovaný poskytol žalobkyni reálne úver vo výške 1.284,25 €, nakoľko súčasťou zmluvy bola aj dohoda o poskytnutí služby, za ktorú si žalovaný uplatnil odplatu vo výške 215,75 €. Žalobkyňa mala v zmysle uzavretej zmluvy vrátiť žalovanému celkovú sumu 3.375,54 €. Žalobkyňa splácala dohodnutú sumu mesačne 80,37 € a mimoriadnou splátkou vo výške 1.569,08 € dňa 25.08.2014 zaplatila celkovo sumu vo výške 2.372,78 €, pozostávajúcu z istiny vo výške 1.284,25 € a zmluvných úrokov a poplatkov vo výške 1.088,53 €. Zo žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru/ zmluva o revolvingovom úvere podpísanej žalobkyňou dňa 25.9.2013 vyplýva, že predpokladaná RPMN za úver je 70,01%. Uvedená žiadosť o poskytnutie revolvingového úveru/ zmluva o revolvingovom úvere bola zo strany žalovaného podpísaná dňa 26.9.2013 s uvedením RPMN za úver vo výške 69,03%. Takýto údaj o RPMN vyplýva aj z Oznámenia veriteľa o schválení úveru dlžníkovi zo dňa 26.9.2013. Z hľadiska procesu uzatvárania zmlúv je možné rozdeliť uzatvorenie zmluvy na fázu návrhu a na fázu jeho akceptácie, stále musí ísť o prijatie návrhu bez jeho podstatných zmien. Ak nie je návrh akceptovaný v celom rozsahu, ide o nový návrh, ktorý musí byť prijatý druhou stranou. Ani prípadná zmluvná voľnosť a mechanizmus vzniku zmlúv, ktorý by mal byť dohodnutý v rozpore so zákonom upravujúcim uzatváranie zmlúv, nemôže mať za následok vznik platnej zmluvy. Ak žalovaný uviedol iný údaj RPMN v schválenom úvere a v Oznámení veriteľa o schválení úveru, išlo o nový návrh, ktorý mala žalobkyňa prijať /rozsudok Krajského súdu Prešov sp.zn. 19Co/121/2018/. Údaj o RPMN je taxatívne vymedzenou náležitosťou zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa § 9 ods. 2 písm.j/ ZoSÚ, dohoda o jeho výške musí byť jasná a určitá. Nič na tom nemení ani v žiadosti uvedenie, že sa jedná o predpokladanú RPMN. Je vecou žalovaného, ktorý je subjektom poskytujúcim úvery, aby zmluvný mechanizmus uzatvárania zmlúv bol nastavený tak, aby zmluva mala

náležitosti v zmysle zákona o spotrebiteľských úveroch. V tejto časti mal súd za to, že absentuje riadne dojednanie strán o RPMN v zmluve o úvere.

24. Ďalej v zmluve o úvere absentuje údaj o konečnej splatnosti úveru ako aj o termíne splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, nakoľko v žiadosti/zmluve o úvere sú uvedené údaje o počte splátok, výške mesačnej splátky, pričom nie je uvedená splatnosť jednotlivých mesačných splátok, t.j. ku ktorému dňu majú byť mesačné splátky uhrádzané, nie je zrejmé, kedy má byť uhradená prvá splátka a teda ani nie je možné určiť kedy bude splatná posledná splátka. Jednak teda absentuje údaj o konečnej splatnosti úveru, ale jednak ho ani nie je možné z údajov v zmluve odvodiť. Oznámenie veriteľa o schválení úveru už uvádza dátumy splatnosti prvej aj poslednej splátky úveru, oznámenie však nemožno považovať za súčasť zmluvy o úvere a údaj o konečnej splatnosti úveru tak žalobkyni pri uzatváraní zmluvy nebol zrejmý. Tiež splátkový kalendár nemôže absentujúci údaj o termíne splátok istiny, úrokov a iných poplatkov v zmluve po právnej stránke zhojiť.

25. Rovnako v zmluve absentuje adresa veriteľa na podanie reklamácie a sťažnosti. Žalobkyňa ako spotrebiteľka sa nemôže domnievať, že adresa veriteľa v zmluve môže byť rovnaká aj na podanie reklamácie a sťažnosti. Preto zákon o spotrebiteľských úveroch ukladá povinnosť veriteľovi uviesť adresu na podanie reklamácie a sťažnosti v zmluve. Súd je toho názoru, že nemožno tak urobiť ani odkazom na zmluvné dojednania, ktoré podľa bodu 13. Žiadosti/zmluvy o úvere sú neoddeliteľnou súčasťou zmluvy a mali by sa nachádzať na zadnej strane žiadosti/zmluvy. Zmluvné dojednania sa však na uvedenom mieste nenachádzajú a ani neboli súdu predložené. Žalovaný tak neunesol dôkazné bremeno, keď k nezahrnutiu adresy veriteľa na podávanie sťažností a reklamácií do zmluvy o revolvingovom úvere, uviedol, že táto náležitosť je obsiahnutá v čl. 12 ods. 1 Zmluvných dojednaní, ktoré nepredstavujú samostatný dokument oddelený od Zmluvy, ale jej technickú časť, pričom Zmluvné dojednania vôbec nedoložil.

26. Z hľadiska úrokovej sadzby z úveru, dohodnutej v zmluve vo výške 70,01%, považoval súd takéto dojednanie za absolútne neplatné z dôvodu jeho rozporu s dobrými mravmi. Súd sa v tomto smere stotožnil s právnym odôvodnením žalobkyne a aj s poukazom na konštantnú judikatúru súdov SR, že dohoda o výške úrokov musí byť v súlade s ustanovením § 39 Občianskeho zákonníka, nesmie sa teda priečiť dobrým mravom, právny úkon dohody o výške úrokov je z tohto dôvodu za absolútne neplatný. O takýto stav ide spravidla vtedy, ak dohodnuté úroky presiahnu mieru úrokov poskytovaných peňažnými ústavmi v čase uzavretia zmluvy. Podľa tabuľky priemerných úrokových sadzieb z úverov obchodných bánk uverejnenej na internetovej stránke Národnej banky Slovenska bola priemerná hodnota ročnej úrokovej sadzby 11,04% pre podobné typy úverov so začiatočnou fixáciou úrokovej sadzby v mesiaci september 2013. Ide tak o niekoľkonásobné prekročenie výšky úrokov z úveru v uzavretej zmluve.

27. Z vyššie uvedených skutočností vyplýva, že súd mal nepochybne preukázané, že zmluva o úvere trpí nedostatkami, ktoré spôsobujú jej bezúčnosť a bezpoplatkovosť v zmysle § 11 ods. 1 písm. b) zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a zároveň, že dojednaná výška úrokov napĺňa znaky konania, ktoré je v rozpore s dobrými mravmi. Plnenie žalobkyne nad rámec poskytnutého úveru je plnením z neplatného právneho úkonu a na strane žalovaného preto došlo k bezdôvodnému obohateniu, ktoré musí v zmysle ustanovenia § 451 Občianskeho zákonníka vrátiť. Vzhľadom k tomu, že právny záver súdu už bol odôvodnený, k ostatným namietaným skutočnostiam súd už len v stručnosti uvádza. Predmetná zmluva o úvere je zmluvou formulárovou, nebola individuálne dojednaná, žalobkyňa nemohla meniť niektoré zmluvné dojednania, preto ustanovenia o revolvingovom úvere, o dohode o poskytovaní služieb považoval súd za neprijateľné zmluvné podmienky. Naproti tomu žalobkyňou namietané zanedbanie informačnej povinnosti žalovaného súd nepovažoval za dôvodné. Žalovaný súdu doložil Štandardné európske informácie o spotrebiteľskom úvere, podpísané žalobkyňou, čím preukázal splnenie zákonnej informačnej povinnosti voči žalobkyni.

28. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti je dohodnutý úver zo zmluvy č. XXXXXXXXXX uzavretej dňa 26.9.2013, uzavretej stranami sporu, bezúčnosť a bez poplatkov a dohoda o výške úrokovej sadzby je absolútne neplatná. Žalobkyňa mala preto žalovanému zaplatiť len reálne poskytnuté finančné prostriedky vo výške 1.284,25 €. Nakoľko žalobkyňa zaplatila žalovanému sumu v celkovej výške 2.372,78 €, žalovaný sa na úkor žalobkyne bezdôvodne obohatil. S poukazom na uvedené súd zaviazal žalovaného, aby žalobkyni zaplatil sumu 1.088,53 € (rozdiel 2.372,78 € - 1.284,25 €), o ktorú sa na jej

úkor obohatil, spolu s úrokom z omeškania vo výške určenej v súlade s Nariadením vlády SR č. 87/1995 Z.z. s účinnosťou od 11.4.2017, t.j. po uplynutí trojdňovej lehoty od doručenia predsporovej výzvy.

29. K vznesenej námietke premlčania žalovaným súd opätovne posúdil vykonané dôkazy a okolnosti predmetného sporu pričom dospel k záveru, že v danom prípade začala plynúť dvojročná subjektívna premlčacia lehota na vydanie bezdôvodného obohatenia (§ 107 ods. 1, 2 OZ) od okamihu vedomosti žalobkyne o bezdôvodnom obohatení a kto ho získal, pričom nestačí len možnosť sa uvedené dozvedieť, ale rozhodujúce je, kedy sa tak skutočne stalo. Nie je ani rozhodujúce, že pri vynaložení obvyklej starostlivosti sa oprávnený mohol o vzniku bezdôvodného obohatenia dozvedieť skôr. Tento právny záver je plne v súlade s už ustálenou rozhodovacou praxou najvyšších súdnych autorít (napr. R 25/1986, rozhodnutia NS SR sp. zn. 3Cdo 145/2004, sp. zn. 5Cdo 121/2009, sp. zn. 1Cdo 67/2011, NS ČR sp. zb. 25Cdo 1618/99, sp. zn. 30Cdo 2758/2006 a iné). V danom prípade bolo preukázané, a žalovanému sa ani nepodarilo žiadnym spôsobom preukázať opak, že žalobkyňa sa preukázateľne dozvedela o tom, že došlo k bezdôvodnému obohateniu najskôr v apríli r. 2017, konkrétne 19.4.2017, kedy podpísala plnú moc advokátskej kancelárii a začala jej byť poskytovaná právna pomoc, pričom išlo o pomoc vo viacerých veciach týkajúcich sa zmlúv o revolvingových úveroch. Pretože žalobu potom podala na súde dňa 22.5.2017, podala ju v rámci dvojročnej subjektívnej premlčacej doby. Žalobkyňa ako spotrebiteľ uzavrela jednotlivé zmluvy s veriteľom v dobrej viere, že tento ako skúsený dodávateľ dodrží pri ich uzatváraní všetky zákonom stanovené podmienky. Pretože žalobkyňa nemá právnické vzdelanie, nemusela mať v čase uzavretia jednotlivých zmlúv vedomosť o ich nedostatkoch, predstavujúcich vo svojej podstate porušenie zákonných povinností žalovanej ako veriteľa. V zmysle § 107 ods. 2 OZ začína plynúť objektívna premlčacia doba odo dňa, kedy k bezdôvodnému obohateniu došlo, t. j. v danom prípade odo dňa, kedy boli jednotlivé splátky nad rámec poskytnutej istiny žalobkyňou v prospech žalovaného uhradené, teda uhradením mimoriadnej splátky vo výške 1.569,08 € dňa 25.8.2014 (otázka počiatku plynutia objektívnej premlčacej doby v danom prípade ani sporná nebola). Žalobkyňa v žalobe uviedla, že išlo o úmysel žalovaného sa bezdôvodne obohatiť, právo žalobkyne by sa tak premlčovalo v desaťročnej objektívnej premlčacej dobe. O tejto právnej otázke existuje viacero rozhodnutí súdov s rozdielnym právnym názorom. Je teda vecou súdu vždy skúmať skutočnosti konkrétneho prípadu. V danej veci mal súd za to, že sa na ňu nevzťahuje desaťročná premlčacia doba podľa § 107 ods. 2 OZ a to z toho dôvodu, že v konaní nebolo ničím preukázané, že by sa žalovaný na úkor žalobkyne obohacoval úmyselne. Dôvodom vzniku bezdôvodného obohatenia žalovaného bola úverová zmluva uzavretá medzi stranami, ktorú je potrebné považovať za bezúročnú a bez poplatkov pre absenciu podstatných náležitostí, nie je však možné len z uvedeného dôvodu konštatovať, že žalovaný mal úmysel sa obohatiť na úkor žalobkyne. Na preukázanie úmyslu konajúcej osoby získať bezdôvodné obohatenie nestačia len všeobecné tvrdenia o zaužívanej praxi žalovaného pri uzatváraní spotrebiteľských zmlúv, ale bolo by nutné v každom jednotlivom prípade s poukazom na okolnosti uzavretia úverovej zmluvy preukázať, že žalovaný v čase uzavretia úverovej zmluvy a prijatia plnenia na základe úverovej zmluvy vedel, alebo bol aspoň uzrozumený, že sa bezdôvodne obohacuje.

30. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku a pretože mala žalobkyňa vo veci plný úspech, súd jej priznal nárok na náhradu trov konania vo výške 100%.

Poučenie:

Proti rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na súde, proti ktorého rozsudku smeruje (§ 362 ods. 1 CSP).

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

a/ neboli splnené procesné podmienky,

b/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,

c/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,

d/ konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

e/ súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

f/ súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

g/ zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
h/ rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 CSP).

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 ods. 2 CSP).
Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 CSP).